



## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia**

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem  
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;  
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd  
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica  
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius  
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum  
MCCCLXX. II. Coenobii ...

**Trithemius, Johannes**

**Francofvrti, 1601**

LVIII [i. e. LVII]. Ioannes Trithemivs Abbas Monasterii Sancti Iacobi in  
suburbano ciuitatis Herbipolensis, Conrado Beutingero Iuris vtriusque  
doctori salutem.

**urn:nbn:de:0128-1-17336**

IOANNES TRITHEMIUS ABBAS MONASTERII SANCTI IACOBI  
in suburbano ciuitatis Herbipolensis, Conrado Bentingero Iuris utriusque  
doctori salutem.

**B**ILIBALDVS Pirckenheymer communis noster amicus scripsit ad me ante paucos  
menses, eam mihi conditionem ad instantiam tui & amicorum à Regia maiestate dis-  
positam, quasi velim sub certo sufficientique stipendio quo ad vixero libere mihi deinceps  
liceat in ciuitate Augustana philosophari: domum quoque aptam cum ceteris vitæ neces-  
sarijs copiose fore constitutam, nihilque restare amplius, nisi quod meum in his duntaxat  
præbeam consensum, Gratias Casarea ago maiestati, tibi quoque & ceteris in communi-  
tate amicis habeo non vulgares, pro tanta beneuolentia in me vestra. Conditionem vero  
quam mihi proponitis nullatenus acceptare possum, quia locum deserere meum, quem  
mihi dominus reuerendissimus præsul & princeps Herbipolensis sub fide & confidentia  
singulari commisit, non solum turpissimum foret, verum & ingratiitudinis vitio plenum.  
Malo enim omnibus vitæ meæ diebus in paupertate consueta hic latere in exili cœnobio,  
quam meo discessu tantum principem offendere aut parum turbare patronum. Enimue-  
ro confidentiam eius quam semel ad meam visus est habuisse personam, ego quantum in  
me est nunquam infirmabo. Neque meo conuenit proposito qui monachus sum, & in re-  
gulam diui patris Benedicti voluntate spontanea dudum iuravi, relicto cœnobio in ciui-  
tatibus conuersari, & post gustatam vtriusque cœlestis secreti dulcedinem, mundi rursus oc-  
cupari tumultibus. Non enim deceat homines, imo nec licet, qui se diuinis semel manci-  
pauerunt obsequijs ad actus redire seculares, neque habitare in urbibus qui monasterijs sunt  
addicti. Piscis in coquina & monachus in principis curia, ab extremo nihil videntur dista-  
re periculo, quoniam morti uterque est proximus, alter videlicet vitæ & carnis, alter spiritus &  
mentis. Nam sicut impossibile piscem videtur diu in culina differendum à morte, cū pro-  
pterea sit illatus ut comedatur ab hominibus, ita non est possibile, quod monachus in cu-  
ria principis, vel in tumultu mundanæ actionis propositum suum monasticum inuiolatum  
custodiat, maxime si eum ambitionis aut auaritiæ cupido extra monasterium trahat. Se-  
cus est iudicandum, si ad hoc ipsum compellat quempiam ratio pietatis. Ego autem que-  
ris & pacis amator, qui tumultuosam propterea dimisi abbatiam Spanhemensem, per in-  
uidiam æmulorum præstita mihi occasione, istamque reuera pauperulam assumpsi, ut à  
curis mundi aliquantulum liber & absolutus, mihi & studio vacem scripturarū, in consilio  
mentis dudum iam studium tenere & contiuuare decreui solitudinis, & quantum sine in-  
iuria fieri potest curæ pastoralis, nullam de mundi negocijs habere sollicitudinē. Quod si  
maiestas Regia pro chronicorum aditione meo delectatur officio, voluntarius & paratus  
sum hic in meo facere cœnobiolo quicquid lucubrandum iniunxerit, modo labor ipse  
meus aliquantulum pro loci recompensetur necessitate, ne gratis persona iudicetur mea  
alienis intenta vel onerosa. Amicissimo tamen affectui tuo erga me gratias iterum atque  
iterum ago, & ne moleste feras hanc meam sententiam oro. Vale sanus & fœlix longoque  
tempore saluus. Ex Herbipoli sexta die mensis Septembris, Anno Christianorum 1507. 40

## LIX.

IOANNES TRITHEMIUS ABBAS DIVI IACOBI HERBIPOLIS,  
magistro Libanio Gallo præceptoris suo doctissimo salutem, & perpetuam  
in Domino charitatem.

**N**ESCO Libani quid mali nobis intulerit fortuna, quidve inuiderit boni, ut cum na-  
tura simul & gratia nos mente & spiritu fecerit vnanimis, illa tanto locorum inter-  
uallo voluerit ab inuicem corporibus esse distantes. Vnde fit quod vterque vehementer  
dolemus, neque verbis quidem, neque literis mutuis, nisi post menses & annos plerumque  
plures, nos posse consolari, & interdum ne hoc ipsum quidem, propter rarum qui literas  
perferant nostras referantque occursum. Accepi nuper in fine mensis Septembris literas quas  
ad me cuidam mercatori Francfordiæ petitulo in Hispania vicesima quarta die mensis Iu-  
nij vt apparuit tradidisti, ornatas simul & multis philosophiæ nostræ mysterijs plenas, in  
quarum lectione sapius & iterum repetita, vsque adeo miratus & lætatus sum, vt pene mihi  
viderer extra me factus, nec esse in Fræcia mecum, sed in Hispania, vel in Maiorica tecum. Erūt  
mihi literæ hæ tuæ quoad vixero memoriale sempiternū, & in vnicū post Dominū nostrū  
Iesum Christum repositæ confugium, per quas in aduersis constantiā, in ambiguis experiat  
verita-